

MOJ GOSPOD IN MOJ BOG

Evangelij po Janezu 20,19–31

¹⁹ Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« ²⁰ In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. ²¹ Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« ²² In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! ²³ Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

²⁴ Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. ²⁵ Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« ²⁶ Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« ²⁷ Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« ²⁸ Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« ²⁹ Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«

³⁰ Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ³¹ ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.

*Ostala berila: Apostolska dela 5,12–16; Psalm 118,1–4.22–26;
Razodetje 1,9–13.17–19.*

LECTIO:

Janez nas ponovno popelje za zaprta vrata in nam odkriva dragocene trenutke srečanja z vstalim Kristusom. Med kristjani, ki so po Kristusovi smrti okoli leta 30 živeli v Jeruzalemu, je krožilo veliko podobnih poročil. Evangelisti so te zgodbe uporabili za svoje poučevanje.

Danes smo priče nedeljskega srečanja učencev. Nenadoma se med njimi prikaže Jezus in učenci so vsi iz sebe od sreče. Jezus jih pošlje oznanjat evangelij, jih pooblasti za odpuščanje grehov in dihne vanje, da prejmejo Svetega Duha.

Na žalost enega izmed dvanajsterih, Tomaža, takrat ni bilo med njimi. Povedo mu o srečanju z vstalim Gospodom, vendar jim ne verjame. Osorno jim odvrne, da

bo verjel le, če se bo dotaknil njegove strani in ran, ki so mu jih na rokah naredili žebli.

Naslednjo nedeljo se skupnost ponovno zbere in tokrat je z njimi tudi Tomaž. Gospod se prikaže in jih pozdravi. Nato nagovori presenečenega Tomaža in ga povabi, naj se dotakne njegovih ran in položi roko v luknjo v njegovi strani.

Tomaž se sooči z neizpodbitno resničnostjo Jezusove prisotnosti in ves prevzet razglasi Jezusa za svojega Gospoda in Boga.

Tomaž je izpovedal vero, ker je videl vstalega Kristusa. Jezus pa se ozira naprej do vseh, ki bodo prišli pozneje in bodo verovali vanj, ne da bi ga videli v telesu.

MEDITATIO:

Predstavlja si, kakšno vznemirjenje in veselje so čutili učenci, ko so na lastne oči videli vstalega Jezusa.

Tomaževa vera se je vzbudila, ko je zagledal vstalega Gospoda. In ti? Veruješ ali čakaš na še kakšen dokaz, da bi lahko sprejel Jezusa za svojega živega Gospoda?

Jezus je rekel svojim učencem: »Mir vam bodi!« Razmišljaj o pomenu teh pomirjujočih besed.

ORATIO:

»Moj Gospod in moj Bog!« Tako je Tomaž izpovedal svojo vero. To je preprosta, a globoka molitev. Jo lahko vzameš za svojo in jo moliš v naslednjem tednu? Ko boš izpovedoval svojo vero in zaupanje vanj, se odpri Božjemu glasu, ki te nagovarja.

CONTEMPLATIO:

Še naprej praznujemo Jezusovo vstajenje. Razmišljaj o naslednjih vrsticah iz Psalma 118:

»Na veke traja njegova dobrot« (vrstica 4).

»Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogalni kamen.

Od GOSPODA je bilo to; to je čudovito v naših očeh.

To je dan, ki ga je naredil GOSPOD,

radujmo se in se ga veselimo.« (vrstice 22–24)